

Винахід належить до галузі медицини і стосується способу зниження або підтримування маси тіла людини у стабільному стані шляхом дієтотерапії, що полягає в обмеженні кількісного і якісного складу добового споживання продуктів і води, при цьому споживання продуктів людиною обмежують, виходячи з розрахунку, у якому з оптимальної добової потреби в продуктах харчування віднімають плановану добову зміну маси тіла людини, що визначають розподілом запланованого загального зниження маси тіла в грамах на кількість діб, за які планують схуднути, причому оптимальну добову потребу людини в продуктах харчування ($L_{\text{опт}}$, г/добу) визначають за формулою:

$$L_{\text{опт}} = N \cdot P \cdot (1,15 - 0,005 \cdot F) \cdot D,$$

де N - коефіцієнт оптимізації; P - маса людини, кг; F - вік людини, років; D - коефіцієнт дієторезистентності, що враховує звикання людини до дієтування; а підбір необхідної кількості і меню споживаних продуктів харчування визначають перерахуванням сумарної енергетичної цінності продуктів за допомогою коефіцієнтів, що враховують: вміст у продуктах вітамінів і мінералів; протеїну; клітковини; рафінованих вуглеводів; а також чи є продукти консервовані або хімічно приготовлені; чи вони є свіжі, хімічно необроблені.